

Todos los nombres de Dios

Direcció: Daniel Calparsoro **Guió:** Gemma Ventura **País:** Espanya **Durada:** 105 min **Any:** 2023 **Gènere:** Acció, *thriller* **Interpretació:** Luis Tosar, Inma Cuesta, Nourdin Batán... **Música:** Carlos Jean **Fotografia:** Tommie Ferreras **Distribuïdora:** Wanda Visión **Estrena a Espanya:** 15/9/2023
No recomanada per a menors de 12 anys
Versió original en espanyol

SINOPSI

Després d'un atemptat, el Santi és pres com a ostatge per en Hamza, l'únic terrorista supervivent. Un gir inesperat intercanvia els papers i el Santi es converteix en una bomba humana caminant per la Gran Via de Madrid amb una armilla carregada amb explosius. Els serveis d'intel·ligència, emergència i fins i tot els mitjans de comunicació, uniran forces per salvar-li la vida en un impressionant desplegament de mitjans amb conseqüències inesperades. (FilmAffinity)

CRÍTICA

“Paseillo” madrileny

Thriller terrorista dirigit pel català Daniel Calparsoro, un cineasta que no para de treballar i que té com a segell d'identitat el vigorós aparell visual i sonor amb què dota les seves pel·lícules, que adquireixen sempre per això una intensitat intensa. Potser el punt feble de la seva filmografia és la qualitat de les seves històries, que solen deixar poc pòsit precisament per no estar a l'alçada de l'aspecte formal. Una cosa semblant passa a **Todos los nombres de Dios**, una pel·lícula que, malgrat els seus defectes, resulta d'altra banda raonablement entretinguda.

Abans d'acabar la jornada laboral, el Santiago, taxista, fa una última carrera a l'aeroport. Instants després de deixar allà el seu passatger dues bombes exploten a pocs metres. El Santi ajuda en la confusió i es disposa a traslladar un ferit. Però aquest resulta ser un terrorista i el taxista s'acaba convertint en el seu ostatge. Mentrestant, la policia aviat descobreix la naturalesa jihadista de l'atac i les seves indagacions porten a trobar els presumptes autors, mentre que la notícia salta a la llum pública i la dona i el fill del Santi es comencen a témer el pitjor perquè ell no agafa les trucades.

Todos los nombres de Dios té la virtut de no distreure's del fil conductor, i això porta l'espectador a posar-se sempre a la pell del protagonista, un home que passava per aquí i que li toca ballar amb la més lletja. El guió escrit per Gemma Ventura (*53 días de invierno*) mostra bé la relació que s'estableix entre terrorista i ostatge i sap trencar convincentment el servei amb algun gir inesperat. Per contra, malgrat els esforços aparents, l'acció policial es presenta matusserament: sense una investigació digna d'aquest nom es treuen conills del barret de copa com per art de màgia i els diàlegs entre els responsables policials són pobres i tremendament tòpics. El millor són sens dubte les converses telefòniques entre marit i muller i entre pare i fill, l'emotivitat i el realisme de les quals estan a l'alçada del moment crític en què es produeixen.

Rodada a Madrid, sorprenen les reiterades incoherències geogràfiques en mostrar l'acció a la Gran Via i als carrers limítrofs. Sens dubte hi haurà motius per a aquestes llicències, però és una pena que es resti la credibilitat d'una manera a priori tan innecessària. Fora d'això, Calparsoro es llueix en els passatges de més acció, sobretot en l'explosió inicial i en alguna baralla i persecució. Ajuda que la cosa funcioni la interpretació magnífica de Luis Tosar –en la seva ja quarta col·laboració amb Calparsoro–, sòlidament acompanyat de la seva dona Patricia Vico, mentre que els policies Inma Cuesta i Roberto Enríquez no aconsegueixen tenir ni de bon tros la mateixa presència.

Pablo de Santiago – decine21.com